

ZÁZRAČNÁ CESTA TOMÁŠA

OD ZRANENIA V KÚPEĽNI DO POSKAKOVANIA NA BALKÓNE

SVEDECTVO BRATA TOMÁŠA KRAJŇÁKA O UZDRAVENÍ

Kúpeľňa je celkom obľúbené miesto v byte každého človeka. Človek si v nej vykonáva každodennú hygienu, niekto v nej relaxuje vo vani, čítajúc nejakú dobrú literatúru alebo len tak vegetí, odpočíva, pri zvuku vody...Samozrejme, s tým, že pamätá na účty od vodárni za spotrebovanú vodu, pokiaľ ju nemá zo svojej vlastnej studne.

Keď človek opúšťa kúpeľňu, po vykonaní svojej očisty, sála z nej okrem pary aj príjemná vôňa použitej kozmetiky...

Jednoducho kúpeľňu máme radi, zanecháva v nás príjemný pocit čistoty, osvieženia, je to náš obľúbený priestor v dome.

Ale kúpeľňu môže nečakane „navštíviť“ aj nepríjemná udalosť. Presne to sa stalo aj bratovi Tomášovi. Pri vykonávaní každodennej hygieny sa zohol pre mydlo, ktoré mu vypadlo z ruky, ale vyrovnať sa už nebolo také jednoduché. Či už to bolo pre prudký pohyb, alebo nevedno presne z akého dôvodu, seklo ho v krížoch a poriadne zaboľelo. Nielenže „fest“ zaboľelo, ale zablokovalo ho to a bolesť sa rozhodla urobiť si z Tomášových krížov svoje sídlo. Tomáš síce hneď zareagoval tak, ako to urobí každý správny charismatický kresťan, vytasil modlitbu a vieru proti votrelcovi, ale ten arogantne a tvrdošijne odmietal opustiť svoje nové bydlisko v Tomášových krížoch. Niekoľko dní s tým Tomáš hrdinsky zápasil, no nakoniec pochopil, že sám to nezvládne. Bolo vidieť v jeho tvári bolesť pri každom pohybe, no statočne tú bolesť nevyznával. Až raz to už nevydržal a poprosil ma po skončení aktivít v modlitebni o modlitbu. Dobro urobil, takto to má chodiť v cirkvi.

Samozrejme, veľmi rád som sa ihneď za Tomáša začal modliť. Podľa jeho vlastného svedectva, v tom momente, keď som vložil na neho ruky, pocítil mocnú Božiu prítomnosť a príjemné teplo vo svojom tele.

Božia moc sa v ňom začala rozlievať. Skončili sme modlitbu a rozišli sme každý domov. Odchádzal síce ešte s bolesťou, ale „hnusný votrelec z kúpeľne“ už mal svoje hodiny zrátané. Už si „balil svoje kufre“. Tomáš sa večer poďakoval Pánovi a uložil sa k spánku. Ešte s bolesťami, ale vedel, že na modlitbe sa čosi stalo. Vedel a cítil aj Boží dotyk. Zatiaľ, čo Tomáš zaspal spánkom spravodlivých, v jeho tele prebiehal boj o jeho zdravie a pohodu. Duch Svätý cestou modlitby vstúpil do jeho zraneného tela, votrelca začal donucovať opustiť jeho kríž a napokon svojím liečivým balzomom začal hojiť zranené miesto. Ráno sa Tomáš zobudil a hľa, hnusný votrelec, ktorý obsadil a zablokoval jeho kríž, bol zrazu preč. Tak rýchlo ako sa objavil, tak rýchlo do rána zmizol. Od radosti Tomáš vybehol na balkón, začal poskakovať a chváliť Pána. Jeho radosť a vďačnosť Pánovi bola obrovská. Priamo úmerná úľave, ktorú pociťoval z uzdravenia, ktoré sa mu práve stalo. Ved' tento boj trval už dlhší čas. A teraz bolesť a zablokovanie bolo preč, vďaka Pánu. V tej

chvíli Božia sláva spočívala na Tomášovom balkóne. Určite ju bolo cítiť na široko ďaleko. Ale najviac v Tomášovom, Pánovi vďačnom srdci. Myslím, že takéto krásne intímne chvíle na balkóne Tomáš nikdy predtým nezažil. Bol to v tomto momente ten najkrajší balkón, aj keď to nebola nejaká veľkorysá terasa v nejakej miliónovej vile, ale len maličký balkónik, na ktorom tancoval brat Tomáš v Božej prítomnosti. Večer, keď mi ďakoval za modlitbu a vydával svedectvo, ešte stále mu sršali z očí iskry vďačnosti Pánovi za uzdravenie a radosť sa z neho valila ako Niagarské vodopády. Náš Pán Ježiš, je veľmi dobrý Boh, ten istý včera, dnes i naveky. Aj dnes koná zázraky, lebo nás veľmi miluje. Vďaka Bohu za ten nevýslovný dar. Budme vďační Pánovi spolu s bratom Tomášom za krásny dar uzdravenia. To uzdravenie trvá dodnes, ako to jednoznačne brat Tomáš potvrdzuje svojím svedectvom.

Mikuláš Gőcze